

Szerkesztési iroda:
BRASSÓ, közép vár-utca 263.
hova a lap szellemi részét illető minden
közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adtnak.

Kiadóhivatal:
ALEXI KÖNYVNYOMDÁJA, BRASSÓBAN
színház utca 95 sz. alatt,
hova az előfizetési pénzek s hirdetések
bérmentesen küldendők.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót és Schwarz; Haasenstein és Vogler (János), Dukes és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haasenstein és Vogler, (Ottó Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Duke M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben: Herz I. és Vazina R. hirdetési irodájában

15. szám.

BRASSÓ, Csütörtök, február 5-én.

I-ső évfolyam 1885.

Az igazságügyi vitához.

Brassó, 1885. február 3-án.

A képviselőház közelebbi ülésében tárgyalta az igazságügyminiszteri költségvetést; azon költségvetést, melyre a pénzügyminiszter kijelentése, hogy „rossz igazságügyi politikára kár minden fillérért kár”, reállik.

Az igazságügyi viták minden államban a legélelénkebbek és a legérdekesebbek szoktak lenni, nemcsak azért, mert a kor színvonalán álló parlamentekben a képviselők legnagyobb része jogot végzett és így az igazságügyhez kiválólag értő egyénből áll, kik ezen költségvetési vitáknál tudomány, műveltség, szakértelem és képzettségükkel fogva brillírozni szoktak, de élénkebb és érdekesebb szoktak lenni ezen viták azért is, mert az igazságszolgáltatás lévén az állam alapja, ezen alap biztosítása minden törvényhozót kiválóan kell hogy érdekelje.

A lefolyt igazságügyi vitánál két igen érdekes, de nagyon leverő mozzanatot vagyunk kénytelenek kiemelni: az egyik az, hogy bár az igazságügyminiszter a szónokok részéről majdnem kivétel nélkül a legnagyobb szemrehányásokkal illetett és tehetetlensége, valamint képtelensége hangoztatott, senki sem akadt a képviselőházban vagy a miniszter sajtó pártjában, ki csak egy szócskával is a minisztert védeni vagy pártolni tudta volna; a másik mozzanat, melyet jelezni el nem mulaszt-hatunk az, hogy minden egyes, a miniszter tevékenysége ellen felszólt képviselő beszédén szomorú gyászfátyolként vonult át azon benső meggyőződés, hogy szavai ezen miniszter uralma alatt és ezen miniszterrel szemben visszhang nélkül fognak elhangzani.

És ezen két kiemelt mozzanat nem véletlen és nem esetleges, hanem igenis természetes következménye ezen miniszter tevékenységének, illetve tétlenségének.

A sajtó évek óta hangoztatja, hogy az igazságügyminiszterium télen, a kellő szakértelemmel, önállósággal és érzékkel nem bíró kezekre van bízva; egyesek és testületek évek óta sürgetik a halomra hozott rossz törvények és rendeletek megváltoztatását, a szóbeliség behozatalát, a királyi táblák decentralizációját és a helyes igazságügyi kormányzat behozatalát; az ügyvédi kar élet-halálharcot folytat azon szerencsétlen békák ellen, melyekkel a

miniszter ezen, az igazságügy ellenőrzésére kiválólag hivatott testületet lebilincselte; a bírák és családjaik hasztalan könyörögnek fizetésfölemelést, reáutaloán arra, hogy a jelenlegi fizetésből megélni családdal nem lehet, és hogy minden művelt államban, sőt a szomszéd Romániában is, a bírák sokkal jobban vannak fizetve; és nincsen a társadalom összes osztályaiból egy sem, mely az igazságszolgáltatás lassu, rossz, drága és bizonytalan volta fölött ne panaszkodnék, az egész ország pedig a legnagyobb felháborodással hangoztatja, hogy a hivatalok a legönkényesebben, protekció útján adatnak a legtöbb esetben olyanoknak, kik erre sem elhivatással, sem képességgel nem bírnak. És ezen, a társadalom összes rétegeit átható panaszoknak mi az eredménye? — az, hogy képviselőtestületünk maga is lemondott már azon reményről, hogy a panaszok ezen miniszter alatt orvosoltassanak, hogy ezen minisztert saját pártja sem fogadja többé védelmébe, és hogy a sajtó azon kecsegtető hírrel kívánja a kedélyeket megnyugtani, hogy ezen miniszter csak a nyugdíj-törvény életbe léptetésére vár, hogy akkor azonnal nyugdíjba lépjen!

Sajnos, ha egy nemzetnek oda kell jutni, hogy túrni legyen kénytelen, miszerint évek hosszú során át igazságügye teljesen elhanyagoltassék; sajnosabb az, hogy az igazságügyi kormányzat rossz volta miatt egy egész társadalomnak szenvedni és a viszonyok javulására való remény nélkül túrni kelljen; a legsajnosabb azonban az, ha az igazságügyi kormányzat hibáinak határkövét egy nyugdíjtörvény kell hogy képezze, tehát egy törvény, mely az érdemet, a hosszas üdvözítő munkát és nem egy szemrehányásokkal telt, mert részint meddő, részint káros tevékenységet honorálni van hivatva!

Maga az igazságügyminiszter a támadások láncolatát egy órahosszat tartó beszédével megszakította ugyan, védekezése azonban a multa nézve elnézést, vagy a jövőre nézve jobb kilátást nem eredményezett, és ezért, ha van ezen beszédnek némi érdeme, az csak abban állhat, hogy hattyudalnak tekinthető.

Valóban ideje, hogy valahára igazságügyi kormányzatunk már jobb kezekre bizassék, és hogy a Horváth Boldizsár által oly szépen megindított reformok e téren keresztülvitesse-

nek, és ha ezen kilátás megvalósítása csakugyan csak a nyugdíjtörvény életbeléptetésétől függ: kérve-kérjük a képviselő-testületet, hogy e törvényt mielőbb és a legsürgősebben alkossa meg és léptesse életbe; mert ha ez sokáig késik, ha igazságügyünk tovább is elhanyagoltatik és jogszolgáltatásunk nem javittatik, könnyen beteljesülhet Börne mondása: „Einer Themis ohne Schwert, wirft man die Waage an den Kopf.“

Dr. W. I.

Belföld.

Árviz. Pozsony városát komoly árvízveszély fenyegeti ismét. A város lakosságának aggodalma igen nagy. Az árvíz-bizottság falragaszok útján figyelmezteti a lakosságot, hogy a jég megindulását három ágyulövés fogja jelezni.

Tisza miniszterelnök bécsi utazását a „N. Fr. Presse“ tudósítja az osztrák anarchista törvénnyel hozza kapcsolatba. A magyar kormány beavatott körök értesülése szerint határozottan ellenzi a kivételes rendszabályokat. A miniszterelnök e tekintetben annyira megy, hogy még a nagyváradi beszédében jelzett, antiszemita és nemzetiségi izgatás elleni kivételes intézkedéseket is elejtette, elégnék tartván e részben is a kezébe adott rendes törvényes eszközöket. Annak idején az ezküdszékek hatáskörének korlátozásáról is szó volt. A miniszterelnök közvetlen környezetével közölte is e rendszabályok tervét, de itt sem talált egybehangzó nézetekre, főleg miután azóta a körülmények is meglehetősen változtak. — A közleményből ki lehet venni, hogy az anarchista-törvénynek Magyarországra való kiterjesztéséről, illetőleg hasonló javaslatnak a magyar országgyűlés elé terjesztéséről is szó volt Bécsben, s hogy Tisza miniszterelnök Bécsben, e nézet tarthatatlanságát volt megmagyarázandó.

A szabadságolt min. tanácsosok. Fiumeből jelentik, hogy Németh és Vallencsics miniszteri tanácsosok áthelyezése elhatározott dolog; egyelőre mindkettő szabadságoltatott; Vallencsics távozását általánosan sajnálják, mert itten közkezdveltségnek örvendett, Németh áthelyezését meglepéssel fogadják.

A Fogarasmegyében lévő és eddig körjegyzői szövetkezetet képező Vledény és Szunyogszék kis községeknek, a szövetkezet felbontásával nagyközséggé leendő átalakulását a belügyminiszter engedélyezte.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

A viszontlátás.

(Folytatás.)

— Gyerme kies meggondolatlanság volt részemről! . . .

— Be szeretném egy vidám nevetését hallani, bár egy boldog mosolyát látni e perczen, ha szintén tudnám is, hogy nyomorteljes életem fölött tenné is azt! . . .

— Ön gunyolódik; elhiggyem balgán, hogy boldogtalan? Nincs meg önnek a régi büszkesége, mindent mellőző, nagyravágó s határtalan hiusága? Nincs meg tekintélyes társadalmi állása? Nem áll az egész világ kecsegtető mosolyával ön előtt tárva? Ön gunyolódik, de higgye el, föltett kíváncsiságában nagyon is csalódott. Én nem érzem magamat boldogtalan; sorsommal meg vagyok elégedve.

S Veronika valóban mosolygott, öntudatlanul kecsesen, csábítólag.

— Sorsával meg van elégedve! Nem kétlem; ellenkező esetben szegénnyel kellene bevallanom, hogy élethossziglan tartó boldogtalanságát is jobb szívvvel választá, mint azt, hogy nóm legyen!

Erre a feketébe öltözött fiatal hölgy arca hirtelen kigyúlt, szemeit büszkén emelé fel s izgatott hangon mondta:

— Ön megvetett volt engem!

— Én? Irma! szent esküdre kérlek: van-e okod ezt mondani? Nem szerettelek-e végtelenül, halálisan? Nem bizonyítja ezt mostani megjelenésem is? . . . De te porba aláztál s becsületedemet egész nyíltan kockáztatva, végig sértetted a hű szerelmet.

— Mátka gyűrűmet szótlanul visszadobtad.

— Becsületedemet követelté ezt! — felelé az ifju keszerűen.

— Álbecsület! Előre kiszámított, egy női szív megtörésére célzó terv!

— Irma! te nem szerettél engem soha, csak ámitottál, míg végre . . .

— Ráfogás! alaptalan ürügy! Pusztá féltékeny gyanuból képzelte azt magadnak. Vagy jobban mondva: nagyobb szerencsére számítottál s azért hagytál el engem. Mint jó hírnevű orvosnak, jogodban is állott a birvagy.

A fiatal orvos gunyosan elnevette magát, aztán érzékenyen kezdé:

— Mindent megbocsátok neked, még a rágalmat is. Átokrésztül jutott ki életemnek: szeretni és nem szerettetni, szólni és meg nem értetni.

— És én imádkozni szoktam azokért, kiket átkoznom kellene.

— Én értem egy imád sem száll fel, s átkodra sem tartasz érdemesnek. Közömbös vagyok előtted;

szíved egyik érzésére sem tarthatok igényt, sőt sajnósan kell tapasztalnom, hogy legnagyobb ellenemért még most is titkon dobog szíved.

— Nem látod zárdai öltönyömet? Ne beszélj előttem szívről; a szerelmet nem szabad ismernem.

— Miért hazudtold meg bensődet? Te most is szeretsz valakit.

A fiatal orvos szemrehányólag tekintett a zárdaszűzre, ki nyugtalan kezekkel babrálta derekán csüngő olvasójának láncszemein. A székre fáradtan veté magát s érthetlen, magába morgott egyes összefüggéstelen szavak után imig folytatá:

— E zárdában láttalak meg legelőbb. Te voltál első s egyetlen szerelmem. Még nem értetted szenvedő arcom néma beszédét, nem még epedő tekintetem mély szenvedését a kebelbe fojtott vallomás fölött. Így váltam el tőled. Bécsbe mentem tanulmányaimat folytatni — a nélkülözések nehéz iskolájába. Rídeg leckeadásból tengetém sanyaru napjaim, s mig éjjel jéghideg szobámban könyveim fölé hajolva, kimerítettem életerőmet, addig a remény angyala biztató csillagként lebegett kétes jövőm sötét egén — a te képed. Be elhagyott voltam! Miként Byron költői szavai mondják: nem magányos szigeten, elzárva a világtól élni az egyedüliség, hanem emberek közt járni, résztvevő szívvel hiányt érezni. Öt évi fáradalom nem volt képes törekvésemet lankasztani. Hisz

Emlékirat.

A földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterhez felterjesztette Gróf Schweinitz Gyula, Brassó-megye köz gazdasági előadója.)

(Vége.)

A brassói asztalos ipartestület kész, a mennyiben ereje engedi, egy ily előmunkáló műhelyiséget felállítani, melyhez legalább is 14,000 frt. tőke szükséges, ha némileg nemcsak megfelelő államsegélyt nyerhet, hanem nagyméltóságod azt is kieszközölné, hogy az ipartestület a szükséges gépeket a magyar kir. gépgyárból szerezhetné be 5 évi részletfizetés mellett.

A segély ezen módja a legelőnyösebb lenne, az ipartestület kötelezné magát, a gépek felállítása után rövid idő múlva Bukarestben egy raktárt vagy legalább egy mintaraktárt berendezni; ugy szintén örömet fogadna el kiképzés végett inasokul székely fiakat és egy, a kor színvonalán álló rajzoló is alkalmazna, kit esetleg a külföldről is lehetne meghívni.

Továbbá nagyon kívánatos lenne, ha a hosszufalusi műfaragászati iskola a brassói asztalos ipartestülettel szorosabb összeköttetésbe hozatnék, mivel művészién kiképzett több munkás alkalmazása mellett a tulajdonképeni műasztaloság behozatala és felvirágoztatása lehetségessé válnék.

Hallomás szerint jelenben is gyakori eset, hogy a Hosszufaluban teljesen kiképzett ifjak otthonukba visszatérve ismét földmivessékké lesznek, a helyett hogy képzettségüket jelen viszonyaink között megfelelően értékesíthetnék.

Ha tehát a tulajdonképeni műasztaloságot fejleszténők és az ipartestületnek lehetővé tennők, a tanulókat részben munkáinál alkalmazhatni, részben pedig őket állandó munkások gyanánt befogadni, ez esetben a végzett tanulók nemcsak tartós keresetmódra tennének szert; hanem maga az asztaloság is egészen más irányt venne, mely annnyival is indokoltabb, mivel a kormánynak magának is az a célja, hogy a műipart általában emelje.

Hogy a hosszufalusi műfaragászati iskolát, mely egyszersmind egy állami iskolával is egybe van kapcsolva, miként lehetne a brassói asztalos ipartestület műhelyiségeivel gyakorlati összeköttetésbe hozni, az iránt véleményemet nem nyilvánítom.

Csak is azt közlöm nagyméltóságoddal, hogy általános azon felfogás, hogy magára az iskolára is előnyösebb lenne, ha az Brassóba helyeztetnék át.

Természetes, hogy azon esetben, ha a brassói asztalos ipartestület oly helyzetbe jut hogy egy a mű, valamint az építészeti asztaloság terén is nevezetesen létesíthessen; a lakatos, de sőt a műlakatos ipar is emelkedni fog, s ép oly kevéssé kételkedhetünk azon, hogy a különböző nemesebb kövek is, mint a márvány stb. szintén művelés alá vétetnek.

Minthogy pedig Oláh, sőt Bolgárországban is folytonos újabb és újabb építkezésekhez kezdenek; állami érdek, hogy iparunk ezen távoli országokban is tartós és jutalmazó keresetet találjon.

Bátor vagyok tehát nagyméltóságod elé azon alázatos kéréssel járulni: méltóztassék a brassói ipartestületnek nemcsak állami segélyt jengedélyezni, hanem azt is lehetővé tenni, hogy egy 8 lőerejű gőzgépet részletfizetés mellett a magyar kir. állami gépgyárból beszerezhessen.

Ezen kérés kegyes meghallgatása után nem fog

az ipartestület késni, az előmunkálási műhelyiség felépítéséhez azonnal hozzáfogni.

Bizonyára minden tekintetben nagyon ajánlatos az iparos lakosságot az előhaladás és szorgalmas munka útjára vezetni. — Több ipar fogja az asztalos ipartestületet követni és a társulati törekvés és alkotás előnyeit és értékét megismerni.

Fogadja nagyméltóságod kiváló tisztelettem kifejezését.

Brassó-megye közgazdasági előadja.

Külföld.

Földrengés. Febr. 1-én Msilában földrengés volt, melynek következtében 8 arab ház összeomlott. Ember élet nem esett áldozatul.

A szudáni harcztérről. Wolseley tábornok Kortiból mai kelettel jelenti: Earle tábornok előcsapata január 30-ikán Birtitől 7 mértföldnyire megérkezett. A hadcsapatot holnap fogják e helyen összpontosítani. Earle tábornok reméli hogy február 3-ikán előnyomulva az ellenség ellen, mely Birti mellett erős hadállást foglal el.

Gabonavám. Az olasz kormány a gabonavámok emelése tárgyában febr. 2-ára enquete-bizottságot hívott össze, mely bizottság a gabonavámok emelését és a rizsvám behozatalát célzó minden indítványt elvetett.

Gyarmatpolitika. Mint a »Daily-News«-nak Várnából táviratozzák, a porta körlevelet intézett a hatalmakhoz, melyben tiltakozik a ellen, hogy a Vörös tenger bármely kikötőjét megszállják.

A francziák ázsiai hadjárata. A Havasügynökség Chuadmánból jan. 30. d. e. 11 órai kelettel a következőket jelenti: Brière tábornok tegnap este a vezérkarral ide érkezett. A csapatok összpontosítását befejezték. A katonaság hangulata és egészségi állapota kitünő.

Evangelikus — lutheránus.

A tek. szerkesztő ur becses engedelmeivel bátor vagyok szavamat beváltani és szerény véleményemet a »lutheránus« nevezet elleni tiltakozásra nyilvánítani. Mert bár a kérdés alatti cikk nem a »Brassóban« jelent meg, de helyi ügyeinkre nézve a »Nemere« mintegy ennek elődje gyanánt tekinthető. — A »Nemere« mult évi 132-dik számában ugyan is az van mondva: »a mint a rom. katolikusokat nem pápistáknak, a reformátusokat nem kálomistáknak, úgy minket (t. i. a cikk író felekezetét) nem lutheránusoknak, hanem ágostai hitvallásu evangélikusoknak, hívnek.« Azon hírlapi cikknek, mely ezen állítást tartalmazza többi állításai engem nem érdekelnek s azokkal éppen semmi bajom. Én csak egyedül a fennebbi állításra szoritkozom, a mennyiben azzal ellenkező nézetben vagyok kénytelen lenni. Hogy állítását a gyakorlat megczáfolja, az bizonyos; mert a »lutheránus« nevezet az 1523-dik évi országgyűlési határozat óta a »Nemere« mult évi 127. számáig folytonosan használva van; nagynevű írók, mint például a Trassylvánia írója satb. tekintélye által van támogatva; s nemcsak itt helyben kitünő tudósok

által, mint Schmeizel Márton brassói fi és hálai tanár által, ki munkájának: »De statu ecclesiae Lutheranae« czimet adott, régi időtől fogva, hanem Magyarhonban is, mint például Borbis János »Die evangelisch-lutherische Kirche« satb. czimű 1861-ben megjelent munkája igazolja, jelenleg is, azon felekezeti írók által használtatik. De én részemről magam is, valahányszor az itteni magyar lutherána egyház vagy egy tagját e földről megkérdeztem, nekem egyről egyig magát mindenik lutheránusnak nevezte mindig, s legfennebb egy-egy kevéssé vagy éppen nem iskolázott egyén ferdítette el a lutheránus nevet lutriánussá.

De ha a gyakorlat ezt nem mondaná is, erre utal maga a törvény. Mindenkit úgy hívják ugyan is, a hogy az ő törvényes neve van, s ezt sem eltitkolni, sem elfogadni nem lehet. Hazai törvényeink pedig a bevett felekezeteket ezen neveken ismerik: »rom. katolika, ev. retorm. vagy kálviniana, lutherana, vagy Augustána és unitaria vagy antitrinitaria.« Ebből látható, hogy a lutheránus nevezet teljesen törvényesen egyenjogu az ágostai hitvallási elnevezéssel. Min alapítja tehát e tekintetben is cikkiró tiltakozó állítását?

Azonban még visszasábbá válnak a fennebbi szavak, ha azoknak logikai egybefüggését vizsgáljuk, midőn azt állítják, hogy őket úgy nem hívják lutheránusoknak, mint a katolikusokat pápistáknak, vagy reformáltakat kálomistáknak. Mert mellőzve azt, hogy őket a törvény nevezi lutheránusoknak, ellenben a katolikusokat nem pápistáknak, sem a reformáltakat nem kálomistáknak. Csak azt kérjük, hogy midőn »lutheránus« Luther követőjét jelenti, mit jelent »kálomista«? Luthert tudjuk ki volt; de ki volt káló? Mi ismertünk egy Káló Gyurit, hanem arról biztosítjuk a cikk író, hogy az semmi féle hitfelekezetet nem alapított, mint Luther. A kálomista elnevezést a lutheránával tenni párhuzamba éppen oly állítás, mintha valaki azon körülményből, hogy élt valahol egy Lutriás Józsi nevű egyén, a lutheránusokat lutriánusoknak nevezné s ezen nevezetet a kálvinista elnevezéssel akarná hasonlónak mondani.

Mi azért a »lutheránus« elnevezést mind gyakorlatilag, mind törvényesen helyesnek és az »ág. hitv. evangélikussal« egyenjogunak; a pápistára s kálomistára vonatkozó hasonlatot ellenben hibásnak és elvétettnek tartjuk.

Egy brassói.

Egyletek.

A »Brassai iparos ifjak önképző és betegsegélyező egylete« f. hó 1-én tartotta második önképző köri gyűlését, ismételtelen szép számú hallgatóság előtt. — Egyáltalában ezen eszme kezd mind népszerűbbé válni az iparosság között, mely ennek hasznát már is belátja. — A felolvasók voltak: Végh Mátyás tanár ur, a ki a költemények értelmezését magyarázta és Málli Nándor tanár úr, a ki a természettudományból olvasott föl. A körülményekhez mérten igen csinos szavaltokat is volt alkalmunk hallani s. p. szavalt Jancsó István: »Két ország ölekezése« Petőfitől, és Kotsis Károly: »Világosságot«, Petőfitől.

A műsorozatnak egyik pontját képezte egy csinos kettős ének, előadva Győrffi és Várhegyi egyl. tagok által.

Felesleges is mondanunk, hogy a közreműködők zajos tapsokat s az elnök köszönetét aratták. — A jövő Vasárnap ismét lesz is összejövetel.

rád gondoltam s erőm ujlva érzem szívós ereimben; de érzem azt is, hogy gazdag családot, rang- és vagyonkülönbség választ el tőled. De anyád rokonszenvvel viselteték irányomban. Felhozván téged egy előkelő intézetbe, szabadságot adott nékem látogatásra. A derék, jószívű! . . .

— Ne beszéld a multat; nem akarom hallani! — vágott közbe Veronika.

— Hadd öleljem át még egyszer elhalt boldogságom perceit! Hadd lelkemben még egyszer gyöngéd kezeckéit annak az igéző, szép leánykának megszoritantom, a ki lángoló arezczal, örömsugárzó szemekkel jött elémbe, valahányszor a nevelőbe látogatására mentem. Oh, miért változik meg a szív! Miért gunyolja ki évek letelte után önmagát multjárt? . . . Ha most rád tekintek, szintén nem szabad hinned, hogy hajlamodat valaha birtam, hogy szeretve voltam általad, forrón szeretve. . . . Karácsony napján volt. Meg akartam Irmát szerelmem jeleül valami értékes ajándékkal lepni. De mit tudtam volna értékest neki felajánlani? Csekély jövedelmem alig jutott életem szűk fentartására. Tudtam, hogy szereti a költészetet, a dalt; hisz ő maga is egy költemény volt, magasröptű, eszményi, mint egy haldokló költő elröptent végsohaja. Lermontoff és Pusckin dalait lefordítottam magányos éjim szabad óráiban, s bársonyba kötve átnyújtottam neki. Zilált lelkem bujdosó vágyai

abban voltak szétszórva, mint halottas teremben ravatal körül a fonnyadt virágok. Oh, nem felejttem el a sötétkék szemek ama szerelemteljes tekintetét, mely akkor rajtam pihent, hosszasan, sokatmondólag! . . .

— Igen. És alvó szívemet érzésre fébresztetted, mely engem nem boldogított; nyugtalanná, elégedetlenné tévő a békés keblet s az önmeghasonlás éjébe vezetél, hogy a modern világfájdalom tömkelegében elveszítsem a józanság útját! — szakította meg a beszélőt mély megindulással Veronika.

— És nem bűnhődtem eléggé vakmerő szenvedélyemért? Nem tiltotta meg az igazgatónő a további látogatást? Nem irta volt meg anyádnak, hogy leánya kimagyarázhatlan szórakozottságának azok a költemények okai? Anyád el is távolított közelemből. Még egyszer találkoztam ott veled; betegen feküdtél s nem akartak bebocsátani; féltek, hogy megjelenésem rosszabb fordulatot ad betegségédnek. Ellenkezőleg! alig hogy füledbe sugták nevemet, kérelmek és fenyegetések daczára is odahagyta kórágyságot, felöltöztél s lázas türelmetlenséggel rohantál be a váróterembe, honnan már indulni készültem, s önfeledten keblemre dobtad magadat és zokogtál; és könyeztem én is veled együtt, mintha előre éreztük volna, hogy szerelmünk sirján válnunk meg egymástól. Két szívnek szoros kötelékét hirtelen kettévágta a kérlelhetlen sors keze, s két évig nem is akadtam nyomodra — el vol-

tam tiltva tőled. Az önmegadás elfödött fájo sebére csak az önvigasztalás nagyravágyására buzditó szava cseppentett lassu gyógyulást. Igen, hires orvos akartam lenni, hogy annak idején nemes büszkeséggel említhesse tisztelt nevemet szülőid előtt a hir. Tudori rangom megszerzése után, segédtanári minőségemben is egyike voltam a keresett orvosoknak s még alig huszonhat éves, hirem már meg volt alapítva egy korszoruzott pályamunkám által. A szerencse üldözött; mintegy százszorosan kárpótolni látszott nélkülözésekben áttengtetett multamat. És mégis éreztem szívemben valaminek hiányát.

Az apáca közönyösen kísért a fiatal orvos beszédét. Vagy tán nem is figyelt rá; gondolatai másol járhattak. Mela arcának hideg kifejezése nem változott; nyugodt maradt, mint a szép fehér márvány. Az orvos sem vette ezt észre; bele volt merülve érzelve világának ecsetelésébe; érzésteli hangja tompán verődött vissza a terem bolthajtásáról: a hideg zárdafalak közt nem esoda, ha kihal az érzés!

— Bécsből leutaztam, hogy szívem felejthetlen szerelmét megeljem. Az eljegyzés röviden történt meg; egy napra jöttem volt le s boldogságom hevében még a szokásos csökadást is elmulasztám. Irmám gyöngékedett; gyakran vettem rejtett könyveket pillái alatt észre, de hisz örömkönyvek azok! gondolám, s az anyai készséges beleegyezés frigyünk szerencsáját csak fokozta.

(Folytatása következik.)

Az I. Brassai takaré- és önszegélyző szövetkezet f. hó 2-án d. u. tartotta első közgyűlését. Az érdekes gyűlés lefolyását adjuk a következőkben; Nagy István igazgató — mint elnök — következő rövid beszéddel nyitotta meg a közgyűlést:

Tisztelt közgyűlés!

Legelőször is örömmel fejezem ki a felett, hogy ily szép számmal megjeleni szívesek valának; ez által is mintegy tanujelét adva annak, hogy fiatal és már virágzásnak induló szövetkezetünk iránt érdeklődéssel viseltetnek.

Azonban sajnosan kell megjegyeznem, hogy a magyar polgárság egy része még ma sem ismerte fel szövetkezetünk nemes célját és annak minden irányba kiható üdvös működését. — Érttem itt uraim első sorban a kis iparosokat, kik a mai iparpangás mellett csak nehezen és nagy küzdelem árán tartják fel magukat, és mégis szövetkezetünk irányában oly közönyösek és részvéttelenek, — holott ezen szövetkezet üdvös működése által első sorban nekik óhajtánk segédkezet nyújtani.

Egyszersmind örömmel kell konstatálnom, hogy szövetkezetünk a lefolyt 9 hó alatt minden reményünket felülmúlva gyarapodott és teljes virágzásnak indult, a mi, remélem, mindnyájunknak meglegedésére szolgál.

Továbbá pedig szolgáljon megnyugtatóként a tisztelt közgyűlésnek az is, hogy az igazgatóság úgy ezután, mint eddig is minden lehető elkövetend az intézet érdekében, hogy azt teljes virágzásban fentarthassa és vezethesse.

Midőn végül van szerencsém a tisztelt közgyűlés tudomására hozni, hogy a következő titkári jelentés tüzetesen előadandja a lefolyt 9 hó alatt az intézetre vonatkozó minden egyes mozzanatok, valamint a tisztikar működését és az intézet vagyoni állását, ezennel az ülésf megnyitotnak nyilvánítom. (Éljenzés.)

E megnyitót követte a Nagy Imre könyvelő által beterjesztett következő titkári jelentés:

Tisztelt közgyűlés!

Az alapszabályok 38 §-nek e) pontja által reánk rótt kedves kötelességet teljesíték, a midőn szövetkezetünk évi forgalmáról jelentést terjeszték elő. Intézetünk 1884-ik évi üzletforgalmi kimutatása kellő felvilágosítást nyújt az iránt, hogy az igen tisztelt tagok az intézet virágzása és fokozatos fejlődése felől meggyőződést szerezhessenek.

Az intézetnek 1884. december 31-ig volt 237 tagja 842 heti betéttel, melyek után az intézet pénztárába befolyt 5746 frt. 23 kr.; továbbá 2 tagnak betéteiből 263 frt., összesen 6009 frt. 23 kr.; váltó- és kötvénydíjakból 10 frt. 59 kr., fizetési mulasztásért 45 frt. 35 kr., rendes kamatokból 1884-ik évre 195 frt. 36 kr., 1885-re előre fizetett kamatokból 57 frt. 49 kr., késedelmi kamatokból 4 frt. 13 kr., elszámolási díjakból 52 kr.; 240 tagnak beiratási díjából, azok könyvei és eladott alapszabályokból 238 frt. 80 kr.; tehát az általam felsorolt összes czimeken befolyt 6561 frt. 47 kr.

Kiadásai az intézetnek következők voltak: Hatvannyolcz tagnak váltó és kötvényekre kiadott 5829 frt., iroda berendezésre leltár szerint 455 frt. 10 kr., háztartási költségekre 153 frt. 19 kr., állami adóba 30 frt. 47., pénztár készlet, mely 1885-re átvitetett, 93 frt. 71 kr., összes kiadásaink a pénztár készlettel együtt tehát 6561 frt. 47 kr., azaz a tényleges bevételek összege.

Vagyoni állapota intézetünknek következő: Tartozik az intézet betétek és letétekért 6009 frt. 23 krral, a nyeresemény számlára 323 frt. 48 krral összesen 6332 frt. 71 kr. Követel szövetkezetünk 68 adóstól 5829 frt., leltárból, mely 1885-ik átvitetett, 410 frt., 1885 évre pénztárkészlet átvitetett 93 frt. 71 kr., összesen 6332 frt. 71 kr. azaz a fent kitüntetett tartozás teljes összegét.

Jövedelmei az intézetnek a következők: Beiratásdíjakból 238 frt. 80 kr. váltó- és kötvénydíjakból 10 frt. 59 elszámolásért 52 kr. fizetési mulasztásból 45 frt. 35 kr. rendes kamat 1884-ik évre 195 frt. 36 kr., rendes kamatból 1885-re előre fizetve 57 frt. 49 kr., késedelmi kamatokból 4 frt. 13 kr. összes nyeresemény 552 frt. 24 kr.

Kiadásai intézetünknek a következők voltak: Háztartási költségek folyó számlán 153 frt. 19 kr., állami adóba 30 frt. 47 kr. betétek és letétek után 1884 évre kamatok 65 frt. 25 kr. kiadott kölcsönök után 1885-re előre fizetett kamatok 57 frt. 49 kr. Leltár beszerzési árából 10% törlesztésre 45 frt. 10 kr., felosztandó nyereseményként 200 frt. 64 kr. összesen 552 frt. 24. Az itt nyereseményként kitüntetett 200 frt. 64 kr. az alapszabályok 21 §-ja értelmében a következő kép osztatott fel: tartalék alapra 20% = 40 frt. 64 kr., igazgató oszt. 20% = 40 frt., aligazgató oszt. 10% = 20 frt., pénztárnok oszt. 15% = 30 frt., könyvelő oszt. 15% = 30 frt., felügyelő

bizottság oszt. 15% = 30 frt., és végre az intézet jogtanácsosának osztaléka 5% = 10 frt.

Ezen osztalékot folyó évi január hó 17-én tartott felügyelő bizottsági gyűlés elhatározá kifizetni és annak foganatosításával az igazgatóságot jegyzőkönyvileg meg is bízta.

Tisztelt közgyűlés! Az itt általam felsorolt zárszámadásainkra vonatkozó adatok fő- és mellék-könyveink minden egyes tétéleivel azonosak, főkönyveink megvizsgálására a múlt év decz. 3-án tartott felügyelő bizottsági gyűlés, saját kebeléből egy számvizsgáló bizottságot küldött ki azon czélból, hogy annak idején zárszámadásainkat átvizsgálja, ezen bizottság Verzár Lukács, Szentiványi Soma és Kórodi Mihály urakból megalakulván, számadásainkat folyó évi január hó 11-én átvizsgálták, azt tökéletesen helyesnek találván, főkönyveink minden egyes tételét névaláírásokkal lezárták, mire nézve igen kérem a tisztelt számvizsgáló bizottság tagjait, szíveskedjenek a közgyűlésnek felvilágosítást nyújtani, hogy annak meghallgatása után a t. közgyűlés az alapszabályok 39-ik §-ja értelmében igen tisztelt pénztárnokunk Bartha István úrnak a felmentvényt megadhassa.

Végül pedig van szerencsém a t. közgyűlésnek tudomására hozni, hogy én néhai Csia István leköszönése folytán csak id. minőségben bizattam meg a könyvelői teendőkké; miután pedig ez állás ma rendes választás útján betöltendő, van szerencsém ezennel teljes tisztelettel visszalépni, megjegyezvén, hogy a lefolyt idő alatt gyengye tehetségemhez képest igyekeztem kötelességeimnek hiven megfelelni, mely törekvéseimben mindenkor találkoztam az igen t. tisztikar szíves támogatásával, a kik fogadják e helyen is köszönetemet. — (Éljenzés.)

Miután Verzár Lukács a számvizsgáló bizottság nevében jelentést tett a kezelés, mérleg s vagyonskimutatás teljes rendben voltáról s indítványára a gyűlés könyvelőnek jegyzőkönyvi köszönetet mondott, pénztárnoknak a felmentvényt megadta. A gyűlés nevezetesebb határozatai közül megemlítendő, hogy a késedelmi kamat ezután csak két heti késés után fog számíttatni s hogy a kölcsön ez évi összege 3 frt. maximumban állapított meg.

A felügyelőbizottság választását megelőzőleg a közgyűlés egyhangulag közfelkiáltás útján könyvelővé Nagy Imrét választotta meg.

A felügyelő bizottság tagjaivá választottak: Mayer József, Verzár Lukács, Vén Ferencz István, Folyovics Miklós, Kászony Ferencz, Józsa Ferencz, Kun Antal, Vasady József, Schlandt Ede (sors-huzás útján) és Székely András; póttagokká: Popovics László, Szentiványi Soma, Kiss András és Pujó György.

Több apróbb tárgy elintézése után az elnök a közgyűlést feloszlatta.

Helyi és vidéki hírek.

Hangverseny. Nagy művésznök, Gróf Zichy Géza, február 10-én, a Nr. 1. szálloda nagy termében tartandó hangversenyéhez a belépti jegyek Zeidner Henrik papirkereskedésében átvehetők. Ezen helyen figyelmeztetjük a t. közönséget, hogy meghívók egyáltalában ki nem adtak. A jelentkezés már is oly nagy, hogy a jegyek hihetőleg nemsokára elfognak. — Gr. Zichy Géza megérkezésének napja s órája ma még bizonytalan, de lapunk jövő számában közhírré tesszük, remélve, hogy Brassó város művelt közönsége a nagy művészt hozzá méltó fogadtatásban fogja részesíteni. A hangverseny műsorát jövőre adjuk.

Ostoba tolvaj. Egyik helybeli ügyvéd czégtábláját ismeretlen tettesek múlt vasárnap éjjel ellopták. Mivel a czégtábla maga az ügyvédekészletre nem jogosít, de az ügyvédség külön is rosszul fizet, az illető ügyvéd reméli, hogy a tettesek a czégtáblát bűnbánólag visszahozzák.

Farsangi hírek. A brassai rom. kath. nőegylet jótékony czélú bálja f. hó 7-én szombaton, tartatik meg a Nr. 1. vendéglő helyiségeiben. Egyike lesz ez a farsang legszebb estélyeinek régi jó hírneve, kedélyessége s nem fényűző volta miatt mindig a leglátogatottabb mulatságok közé tartozik. — Csak kötelességünknek tesszünk eleget, midőn a n. érd. közönség figyelmét ez estvére felhívjuk. Beléptidi (1. frt. 50 kr. Kezdete este 8 órakor.

Sajtóper. A „Tribuna“ czimű oláh lap sajtópere folyó hó 3-án tartatott Nagy-Szebenben. Vádolt Pop Pacurar felelős szerkesztő és Salvici Iván. A sajtóügyi eljárásra a magyar nemzet elleni lázítás adott okot, mindazonáltal az esküdtszék rövid tanácskozás után mindkét vádlottat egyhangulag felmentette.

Szebeni hírek. Öngyilkosságok. 3-án este 8 és 9 óra között Scheel Frigyes, szebeni asztalos a városi sétányon agyonlőtte magát. Állítólag nyomorúságos anyagi helyzete kergette a halálba. — Beszterczen pedig Szajbéli József kadettörmester hat meg, egy

két hét előtt magán ejtett lösebben. — Nagy gyűlést tartott 2-án a szebeni magyar polgárok egyeteme, melyen az egylet múlt évi állapota ismertetett. Az egylet összes bevétele 2932 frt. volt; kiadása 2582 frt. Kétségtől igen szép eredmény. — Az álarczos bált, melyet a szebeni korcsolyázó egylet tegnapelőttre hirdetett, bizonytalan időre elhalasztotta a rendezőség. Az egyleti jég nemcsak hogy nem fagyott meg, de ezenkívül az időjárás is egészen tavaszi. A hőmérő árnyékos helyen +7. C°-ot mutat. A szebeni nőegylet bálja, mint a „Tageblatt“-ból olvassuk, a legpompásabbul sikerült. A nagy terem, melyben a mulatságot tartották, már esti 8 órakor zsúfolva volt, több mint ezer vendéggel. A bálón br. Schönfeld altábornagy is megjelent. Minden jó volt, szép volt, de a világítás az rossz volt.

Napoleon herceg Kossuthnál. Napoleon herceg, ki Kossuthnak s a magyar ügynek az 50-es évek vége felé buzgó szószólója volt a Tuillériákban s a kiról Kossuth is Irataiban igen rokonszenvesen emlékezett meg, a minap Turinban jártában látogatást tett az ősz hazafinál. A kormányzót láthatólag megörvendeztetette a Bonaparte-család látogatása, mely különben — mint a Figaró hiszi — az Alpesek tulsó felén különböző kommentárokról szolgálhat alkalmul.

Huszár Adolf korán elhunyt szobrászunk által megkezdett, de még be nem fejezett művek tovább készítése iránt, a Deák-szobor-bizottság már határozott, És pedig első határozatában kimondotta, hogy az aradi vértanúk szobrának befejezését Zala György fiatal szobrászra, Huszár egyik kiváló tanítványára bizza. Ezután a Deák-szobor elkészítőjeül Strobl Alajos lett indítványba hozva, kit a bizottság a mű elvállalására felkért, s a művész szívesen elfogadta e megbízást. A művész nem vesz igénybe tiszteletdíjat, csupán a napi kiadásai fedezését kívánja a bizottságtól. A Huszár-hagyaték gondnoka meg lett bízva a Deák-szobor elkészítése körüli gondoskodással s ő hatalmaztatott fel arra is, hogy a felmerülő költségeket fedezze. A művészi munkához szükséges segédek és segédsemmélyzetet szintén a hagyatéki gondnok fogja felfogadni, a szobor-bizottsággal egyetértőleg.

Új szerkezetű ágyukkal tartottak a napokban Belgrádon löpróbákat. A feltaláló neve Barkovits szerb főhadnagy. A löpróbákon jelen voltak a vezérkar és a diplomáciai testület. 1—2000 méter távolságra lőttek ólom gránátokkal. Biztosan lehet velők találni s e tekintetben felülmúlják mind az eddig próbált ágyukat.

Egy olajgyár leégése. Nagyváradon nagy tűz volt vasárnap, melyet még csak hétfőn tudtak teljesen elfojtani. A Schlesinger-féle olaj- és keményítőgyár égett le, minden felszereléssel együtt. A tűz keletkezési okát eddig nem sikerült kipuhatolni. Az őrtorony vészjelző harangja, f. hó elsején déli 1 órakor kondult meg, jelezve a tüzet s a népáradat megindult a tűz színhelye felé; de már ekkor az összes fő épületek, így a szárító, az olajfinomító műhely és a gépház lángokban állottak. A tüzoltók és katonák erőiesen hozzáfogtak az oltáshoz, de csak a melléképületek megmentésére lehetett gondolni, ezekben ugyanis sok repeze, buza s különböző gyári készlet volt összehordva. A tűz borzalmas látványt nyújtott s folyton növekedett, az épületek gerendái s az emeleten levő gépek hatalmas robajjal zuhantak alá a lángtengerbe. Több száz métermázsza olaj is meggyaldt. A tűz óriási arányokat öltött. A gabonakészletet és a raktárakat azonban sikerült megmenteni.

Búcsu a „czudar világtól“. János József széleskúti születésű 53 éves pincér 3-án este fél 8 órakor a fővárosi nyár-utczai vasfürdő egyik fürdőszobájában balkezének ereit öngyilkossági szándékból felvágta. A fürdőlegénynek feltűnt a pincér hosszas benmaradása, bement a kabinba s ott találta őt a fürdőkádban a vértől vörös vízben, aléltan, fájdalmasan hörögve. Az asztalon feküdt erszénye 10 frittal és egy levél, a melyben búcsut vesz a „czudar“ világtól, a 10 frittot az ő kedves leánykájának: Fanninak hagyja, a kit kér, hogy becsületes legyen és ne feledje el szerencsétlen apját. Az esetről azonnal értesítették a kerületi kapitányságot, valamint a Rókus-kórházból gyors orvosi segílyt kértek, honnan egy orvos a helyszínére sietvén, miután sebét bekötötte, a nagy vérvesztéstől eszméletét vesztett embert beszállította a kórházba. Állapota súlyos s életben maradásához kevés a remény.

Veszélyes hógörgeteg. Szörnyű katasztrófa történt e napokban a Piemontban lévő kis Deveys nevű faluban. Reggeli 10 óra felé tompa zaj hallatszott és egy hógörgeteg, mely a hegységről alágyurult, maga alá temette a helység egy részét. Hatvan ember tűnt el. Az elősiető katonaság mindent elkövetett a szerencsétlenek megmentésére; de azért mégis negyven ember esett a katasztrófának áldozatául.

Hunyadmegyei hírek. A megye tavaszi közgyűlése nemsokára meg fog tartatni, több fontos ügy várván gyors elintézésre. — Panaszt adtak be a dévai polgármesterválasztás ellen a belügyminiszterhez, ki a panaszt a megyebizottsághoz küldte tárgyalás végett. — A megyei ásványvizek kiállítás költségeinek fedezésére f. hó 10-én bált rendeznek. — Calicobált rendez a főreáliskolai ifjuság önképző

zőköre javára folyó hó 17-én. — A hatodik felolvasási estély is kitűnően sikerült. Az előadások mind nagyon érdekesek voltak, az estélyt táncz rekeszté be.

Kettős halálítélet. A debreczeni törvényszék kötéláltali halálra ítélte Juhász György és Lukács kocsisokat, kik guzdájuk, Árva Ferencz háztartónójét, Erdei Sárát megölték. A tettesek ugyanis megbosszankodva azon, hogy a háztartónó estelire kevés babot főzött nekik, megragadták a nőt s beledobták a kutba. A szűk kutba a nő fennakadt, mire a két kocsis István, vasvillával tolták lefelé mindaddig, míg csak el nem merült s megnem fult a szerencsétlen nő. A tettesek teljes beismerésben voltak, s e bizonyíték alapján mondta ki a törvényszék a halálos ítéletet.

Játék közben agyonlőtt gyermek. Megrendítő szerencsétlenség történt a mult héten Hévizen. Két tizenegy éves tanuló a tanító szobájában foglalatzkodó kis leányokkal incselkedett, miközben az egyik leemelte a falról a tanító fegyverét, és azt társára szegezte. Ez felvonult a sarokba, de a vigyázatlan gyermek, Darvik András megnyomta a fegyver kakasát, és a másik fiu Szabó István halva rogyott össze. A szerencsétlen áldozatot nagy részvét mellett temették el, a másik gyermek pedig az ijedségtől súlyos betegen fekszik otthon.

Irodalom.

Ráth Mór újabb kiadványai:

Irodalom és műveltségtörténeti tanulmányok a Rákóczy-korból írta Thaly Kálmán, — toldalekul kuruczvilági kiadatlan költemények tára. — Budapest Ráth Mór. Ára 3 frt. 40 kr. 412 oldal.

Thaly Kálmán, a Rákóczy kor legszorgalmasabb kutatója, hazánk egyik legjelesebb történésze, az „Adalékok a Thököly- és Rákóczy-kor irodalomtörténetéhez” czimű nagyszabásu mű szerzőjének ezen újabbi vas-kos kötete a Rákóczy-kor míveltségi viszonyairól akar képet nyújtani. Hogy a jeles író czélját ugyancsak elérte s azon kor társadalmi, mívelődési és művészeti viszonyait hiven adja vissza, arról maga a szerző neve és ezen téren szerzett érdemei eléggé kez eskednek. — Ha azonban már maga a műnek ezen része is vajóban monumentális, ugy különösen emeli ezt a mű IV. része, a kuruczvilági énekek, a melyekben vannak örökszépségű énekek balladák s több történelmileg nagybecsű s az illető kort élénken jellemző versezet. — A műre — mint nagybecsű történelmi tanulmányra — a mennyire szűk terünk engedi, legközelebb visszatérünk.

„Római világ”, művelődéstörténeti, rajzok a császárság fénykorából, — írta Dr. Bozóky Adolf. III—V. füzet. A római jog ezen jeles akadémiai tanárának szép műve két tekintetben érdemel elismerést. — A tárgy szépsége bő anyagot nyújt neki, de különösen emeli a mű becsét az írás módja, mely nem a történelem gyakran száraz irányát, hanem a regény el-

beszélő s valóban vonzó stylusában van írva. Minden füzet ára 60 kr.

„A nővérek” regény br. Eötvös Józseftől; teljesen öt füzetben jelent meg, — ára 2 frt. 40 kr; míg Arany János összes műveinek 26 és 27. füzetei jelen tek meg; egy-egy füzet ára 60 kr.

Ráth Mór, hazánk legjelesebb és legrégibb könyvkiadója, kiadványainak külső tekintetében bátran versenyezhet a külfölddel. S ha nagy az érdeme az írónak, bizonyára hervadhatatlan érdemei vannak a kiadónak, s különösen Ráth Mórnak.

Ajánljuk kiadványait a magya irodalom pártoló közönség legmelegebb pártfogásába.

„Hazánk”, történelmi közlöny, szerkeszti Abafi Lajos, III. kötet 1. füzet. Ezen nálunk hézagot pótló, kitűnő történelmi folyóiratot, mely szellemi munkasait legkitűnőbb történészeink sorából birja, kitűnő kiadónk, Aigner Lajos adja ki. (Bpest váci utca 1.) A jeles folyóirat havonként egyszer jelenik meg 5—6 iven s ára egy évre csak 6 frt. — Ily vállalatok nem szorulnak ajánlatra.

Közigazdaság.

Brassó megyének tenyészbikák, ménék és kanok tartásáról szóló Szabályrendelete.

(Vége.)

17. §. Ha a tenyészállatok tartásának könnyítése czéljából nyilvános pénzalapból díjazások vagy segélyezések tűzetenek ki, az állattenyésztési bizottságoknak a szemle alá vett állat előnyeit és a szükségletet kell figyelembe venni s ezek alapján a jutalmaztatás iránti előterjesztést megtenni.

18. §. A megyei vagy járási állattenyésztési bizottság azon tagjai, a kik már uti-átalánnyal nem lennének ellátva, lakhelyükön kívül eső helyiségekben tett hivatalos utazásukért utazási költség illeti; az utazási költségeket, ha az illető község azt természetben nem szolgáltatta, az illető község pénztárából kapják.

19. §. A járási állattenyésztési bizottságok évenként, május havában eszközzendő körutazásaikról a megyei állattenyésztési bizottsághoz tüzetes jelentést tartoznak betérjeszteni, a melyben minden felmerült tapasztalataikat, észlelt hiányokat, visszaéléseket, ezek elhárítására czélzó indítványait, valamint az állattenyésztés emelésére s az ebből eredő előnyökre vonatkozó véleményeiket belé kell hogy foglalják. A megyei állattenyésztési bizottság pedig ezek nyomán összesített jelentést terjeszt be a törvényhatósági bizottsághoz.

20. §. Kihágások elbírálásánál első fokban nagy és kis községek területére nézve az illető járás szolgabírája, Brassó rendezett tanácsu városban a város rendőrkapitánya vagy a városi tanács által e részben

megbízott városi tisztviselő, másod fokban a megye alispánja, harmad fokban pedig a m. kir. belügyminiszter bíraskodik. A pénzbüntetések belyt özszegek a megyei pénztárba szolgáltatnak be — egy a megyei gazdaszat emelésére felállítandó alap javára.

III. A tenyészállatok fajai.

21. §. A meddig az állam a most fennálló mérsekelt hágatási díjért a községeknek méneket bocsát rendelkezésökre, kötelesek a községek, a mennyiben a meglévő készletből kitelik, ménjeiket onnan kivenni és csak kivételes esetekben tarthat a község magának saját méneket.

22. §. A községnek ajánltatik a Möltholi vagy Pincgaui kisebb, közepes vagy nagyobb fajból tenyészbikáit becserezni, a mennyiben ezek az államtól vagy a Földváron felállítandó törzstenyészdeből megkaphatók.

23. §. Kivánatosnak mutatkozik, hogy a hazai magas lábú, hosszú orru, kevésbbé szapora és hízekony fajhoz tartozó kanok tenyésztésre ne alkalmaztassanak, hanem alkalmasabb fajhoz tartozókból sze reztesse nek be.

24. §. A tenyész bivalbikák is minden kívánalmaknak meg kell hogy feleljenek, és egy bivalbikára 60—80 bivaltehénnél több nem eshetik.

25. §. Ezen szabályrendelet foganatosításával az alispán bizatik meg.

Brassó megye törvényhatósági bizottságának Brassóban, 1884. évi október 2-án tartott gyűléséből

Roll Gyula,
kir. tanácsos alispán.

A szerkesztő postája.

Ifjúkorom álmain; A tél. Versek, melyekről sem jót, sem rosszat nem mondhatni. Gondolat lenne bennök, de a „tél” főleg igen elkoptatott eszmék körül forog, melynek csak formája ér valamit, nyelvezete, gondolatmenete igen alatt mozgó. Nyelvezetében van sok germanizmus és magyartalan; de vannak érthetlen dolgok is: „oh, a leirhatlan szép természetbe” virágot, árnyat s fűlmile-dalt hasztalanul keresünk. Kérjük, olvassa el az ily sorokat figyelmesebben s beláthatja, hogy okunk van verseit nem közölni. Prózában több szerencsét jósolhatunk. Ez tárczarovatunk vezetőjének véleménye.

Brassai piaci árfolyam.

Brassó, 1885 február hó 5-én.

Román papírpénz à 20 frankos	8.57 vétel	8.56 eladás.
ezüstpénz à 20	8.64	8.50
Napoleon d'or	9.75	9.78
Török lira	10.02	10.04
Orosz imperial	11.02	11.04
Arany	5.70	5.74
Orosz papírrubel	128.—	129.—

Felelős szerkesztő: Szterényi József.

Kiadótulajdonos: Alexi könyvnyomdája.

Sz. 12706 - 1884.

Pályázati hirdetés.

Brassó megyében üresedésbe jött egyik utmesteri állomásra évi 400 frt. fizetés 100 forint lakbér, 270 forint utazási és 8 forint irodai átalánnyal ezennel pályázat nyit-tatik, s felhivatnak folyamódók, szabály-szeritén felszerelt kérelmüket aláírtnál folyó évi február hó 28-áig benyújtani.

Brassó, 1885. január 29-én

ROLL GYULA

kir. tanácsos alispán.

A Pain-Expeller! Tizenöt év alatt ezen rég bevált házi szerrel csúsz, köszvény, stb. nél elér szerencsés gyógyeredmé-nyek kez eskednek arról, hogy egy beteg sem fogja megbánni, ha eme figyelmeztetés által egy kísérlet tételére biratott. A legköbb családnál már készletben tartatik a valódi horgony-Pain-Expeller. — Ára ezen szigoruan szelid eredeti készítménynek igen mérsékelt, ugyanis palackonként 40 és 70 kr. nagy-ság szerint s a legtöbb gyógyszerárban készletben van. Hamisítvány kikerülése végett, tessék a gyári-jegyre „horgony”-ra figyelni.

Richter F. Ad. és társa, Bécs.

Főraktár Prágában az „arany oroszán” gyógyszer-tárban, Niklasplatz 7.

Alulirottak bátorzkodnak ezennel tisztelt, megrendelőik és a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy

férfi-ruhaüzletüköt

Klastrom utca 11. szám

a legújabb divatu s legfinomabb bel- és külföldi őszi és téli szövetekkel a legdusabban felszerelték s ajánlják magukat mindennemű férfi ruhák gyors és lehető olcsó készítésére.

kiváló tisztelettel

Schwarze A. és Bartha.

NAGYON JUTÁNYOSAN!

A sokoldalú kíváncsalomnak eleget teendő, a finom porcellánáruk mellett középfinomságot is raktáron tartok s azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a t. vevőközönségnek bámulatos olcsó árakat szabhatok.

Nem kevésbbé ajánlom gazdagon felszerelt

Tükör- és Üvegáru-raktáromot,

valamint valódi cseh üvegtábláimat minden színben és nagyságban; ezen-kivül a legkülönfélebb magyar mint csehországi gyármányu

ÖBLÖS ÜVEGEKET.

Továbbá van szerencsém ajánlani a gazdag választékban rendelkezesse álló legújabb arany- és faragott, valamint fekete és barna fényezett fa-parkányokat

KÉPKERETEK részére,

melyeknek elkészítését, valamint más tárgyakat is a legolcsóbb árak mellett magam elvállalom.

Szíves próbavételre tisztelettel meghívja a nagyérdemű közönséget

MÜLLER KÁROLY,

(25) 8 3

Nagy-utca, szemben Montaldo czukrászzsal.

PAPP FERENCZ

butorgyártó

ajánlja a nagyérdemű közönség szives figyelmébe Brassóban, a Czérna és Nagy utca sarkán lévő dusan felszerelt

butorraktárát.

Ugyanitt megrendelések mindennemű asztalos és kárpitos munkákra a legjutányosabb áron elfogadtatnak.

Diófa furnirok négyszög láb 3 krért kaphatók.